

Forsvarsministeren (P. Munch): Jeg vil haabe, at den lille Diskussion, som er opstaaet mellem de to sidste ærede Talere, ikke føres videre, og derimod udtale min Glæde over, at det er lykkedes i Udvalget at opnaa fuldstændig Enighed om det foreliggende Lovforslag. Den Forandring, der nu sker, har den praktiske Virkning, at det Mandskab, der nu er indkaldt, kommer ind under de Foranstaltninger, der er Tale om, naturligvis for saa vidt det er Mandskab, der har været indkaldt to Gange i Tidsrummet efter den 1. Juni 1915. Der fremkommer derved et Spørgsmaal, hvor der maaske kunde være en lille Smule Plads for Tivlv. Der er Folk, der blev indkaldt i August 1914 og blev liggende inde til August 1915. De kan altsaa i en vis Forstand ikke siges at være indkaldte efter 1. Juni 1915, men Forholdet er dog det, at de har været indkaldte til og gjort Tjeneste ved Sikringsstyrken i en Periode, der strækker sig ind i Tidsrummet efter den 1. Juni 1915, og de maa da falde ind under de her foreslaaede Lovbestemmelser. Det vil navnlig gælde Folk, der hører til Aargangen 1913. Derimod bør det ogsaa staa ganske klart, at for deres Vedkommende, som nu er inde til første Tjeneste, til den Tjeneste, vi har ladet fortsætte i 18 Maaneder eller noget derover, fordi det svarer til den Tid, hvori enhver Soldat, naar han gaar ind til Tjeneste under ordinære Forhold, naar der ikke er indkaldt Sikringsstyrke, er udsat for at blive inde, gælder disse Bestemmelser naturligvis ikke. Her er jo ikke Tale om en ny Indkaldelse, men om en Fortsættelse af selve deres Tjeneste.

Med Hensyn til Virkningerne af Lovforslagets § 1, der giver en Bemyndigelse, man ikke hidtil har ment at have, til at anvende Mandskab fra Marinen til Fæstnings- og Kystartilleriet, skal jeg oplyse, at i den Plan, der er lagt for Ombygningen i April, vil der som Følge af denne Paragrafs Vedtagelse kunne foregaa den Forandring, at ved Fæstningsartilleriet vil Aargangen 1904, der skulde have været indkaldt i April, først blive indkaldt til Juni, og ved Kystartilleriet vil Folk af Aargangene 1901 og 1909, der skulde have været indkaldte i April, først blive indkaldt til Juni. De Virkninger af Forandringen, der fremkommer ved Juni-Ombygningen, er ikke helt ordnede endnu, men saa snart de er ordnede, vil der blive givet Meddelelse derom.

Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) spurgte, hvorledes man vilde anvende Bestemmelsen om Udsættelsesrettens Bortfald og Erstatning med Mulighed for at

faa Udsættelse efter Ansøgning. Spørgsmaalet henhører, som det ærede Medlem sagde, under Indenrigsministeriet, men vil naturligvis blive drøftet med Krigsministeriet, og jeg kan sige, at Tanken er ikke at indskrænke Antallet af de Udsættelser, der sædvanligvis bliver givet. Der blev f. Eks. forrige Aar givet omkring 1,600 Udsættelser, og i et Tal, der svarer til dette under Hensyn til den større Udskrivningsmasse, der findes i dette Aar, vil man ogsaa nu kunne give Udsættelser. Meningen med at lade den ubetingede Ret til at faa Udsættelse bortfalde er blot, at man vil sikre sig imod, at overmaade mange benyttede sig deraf, saa at man muligvis stod med saa godt som slet intet Mandskab til Uddannelse. Den Mulighed var ret nærliggende, idet mange Mennesker kunde have tænkt som saa: Gaar vi ind til Tjeneste, er vi i alt Fald sikre paa at faa en betydelig længere Tjenestetid end under normale Forhold; det ønsker vi ikke at faa uden Nødvendighed; derfor benytter vi os af vor Ret til at tage Udsættelse, indtil vi er naaet til den Alder, da vi ikke længere har den Ret, idet vi venter, at saa er hele Krigstilstanden i Europa forbi. Herimod har man villet sikre sig ved Lovbestemmelsen. I de Tilfælde derimod, hvor der foreligger virkelige Grunde til Udsættelse af samme Art, som tidligere har bestemt, at man tog disse Udsættelser, vil Udsættelserne ogsaa nu utvivlsomt blive givet. Derfor tror jeg ikke, der for nogen af de omtalte Lærestalter vil fremkomme den Vanskelighed, som det ærede Medlem befrygtede. Jeg tror, dette vil være et tilfredsstillende Svar paa det Spørgsmaal af det ærede Medlem.

Dernæst vendte det ærede Medlem sig til Spørgsmaalet om Frinumrene, og jeg er for saa vidt glad ved, at han giver mig Anledning til paa ny at udtale mig derom, som det er en Kendsgerning, at i adskillige Kredse, hos adskillige Talere og Skribenter hersker der stadig urigtige Forestillinger om, hvad hele dette Spørgsmaal i Virkeligheden betyder. Jeg tror, jeg tidligere hernede har udtalt, at der er foregaaet Udskrivning af nyt Mandskab til Erstatning for ældre Mandskab i saa stort Tal, som det, saaledes som alle Forhold laa, var praktisk muligt for Gennemførelsen af Uddannelsen og paa saa tidlige Tidspunkter, som det kunde lade sig gøre. Jeg ser bort fra de allerførste Maaneder, hvor der vel nok kan siges overhovedet ikke at have foreligget Mulighed for at foretage virkelige Forandringer i de gældende Regler, men efter at vi er kommet til Spørgsmaalets Behandling her, er Sagen